विरोचनपुत्रे ६दैत्यभेदे च "येन बद्धो बलीराजा दानवेन्द्रो महाबलः" रघावन्यमनन्यः। ७अरवा स्रवधर्मेषु स्त्री० ङीप्। "गृहस्थस्तु यदा यज्ञेत् बलीपचितमात्मनः" इति मनुः। ७उदरावयवभेदे "बलिस्तं चाद्य मयार बाला" इति कुमारः। ८गुडूचे गुडूराकारे मांसपिण्डे, वैद्यकम् अर्थसमूहे इत्यमरः। ९गृहदारुभेदे च (पाड़)स्त्री० स्वार्थे क, बलिका तत्रार्थे अतिबलावाच राजनि०। १०ब्रह्मातिवंशप्रसूतपौत्रपुत्रे विष्णुपु०। दानवभेदकथा भाग० ४स्क० इत्यग्रा।

वैश्वदेवबलिपञ्चप्रकारः मार्क० पु० उक्तो यथा। "ततोऽग्नेस्तर्पणं कुर्याद्दद्याच्च बलिमित्यथ। ब्रह्मणे गृहमध्ये तु विश्वेदेवेभ्य एव च। चत्वरे बहिर्द्वारि प्राग्दक्षिणां बलिं क्षिपेत्। प्राच्यां शक्राय, याम्यायां यमाय बलिमाहरेत्। प्रतीच्यां वरुणायैव सोमायोत्तरतो बलिम्। दद्याद्वाते विधाते च बलिं द्वारे गृहस्य च। अर्यम्णे च बलिं दद्यात् गृहेभ्यश्च बहिस्ततः। नक्तञ्चरेभ्यो भूतेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत्। पितृभ्यो निर्वपेच्चैव दक्षिणाभिमुखस्ततः। गृहस्थस्तत्परो भूत्वा सुसमाहितमानसः। ततस्तोयमुपादाय तिलैर्दाचमनाय वै। स्थानेषु निक्षिपेत् प्राग्वत्तथा बहिस्तु देवताः। एवं गृहबलिं कृत्वा गृहे गृहपतिः शुचिः। आध्यायनाय भूतानां कुर्याद्दुत्सर्गमादरात्। कृमेभ्य श्वपचेभ्यश्च वयोभ्यश्च वपेद्भुवि। वैश्वदेवं हि नामैतत् सायं प्रातरुदाहृतम्"।

देवोद्देश्यकबलिविशेषादिकं यथा

"साधकबलिदानेषु ग्राह्याः सर्वसुरस्य तु पलिशः कच्छपा ग्राहा मत्स्या नवविधा मृगाः। महिषो मोधिका गावश्छागो वभ्रुश्च सूकरः। खड्गश्च कृष्णसारश्च मोधिका शरभो हरिः। शार्दूलश्च नरस्तैव स्वनामरुधिरस्तथा। चण्डिकाभैरवादीनां कवयः परिकीर्तिताः। बलिभिः साध्यते शक्तिर्बलिभिः साध्यते मनुः। बलिदानेन सततं जयेद् शत्रून्नृपात्मजः। मत्स्यानां कच्छपानाञ्च रुधिरैः सततं शिवा। मासैर्वै तृप्तिमाप्नोति ग्राहैर्मीनांस्तु तीनथ। मृगाणां मोधिकैर्देवी नराणामपि मोधितैः। चटौ मृगाणां प्राप्नोति तृप्तिं वत्सरान्दश च वा। मोमोधिकया रुधिरैर्वार्धिकीं तृप्तिमाप्नुयात्। कृष्णसारस्य रुधिरैः स्थूलकस्य च शोणितैः। आप्नोति सततं देवी तृप्तिं द्वादशवार्षिकीं। महिषाणाञ्च खड्गानां रुधिरैः शतवार्षिकीम्। तृप्तिमाप्नोति परमां शार्दूलरुधिरैस्तथा। सिंहस्य शरभस्याथ स्वनामस्य च मोधितैः। देवी तृप्तिमवाप्नोति वत्सरं परिवत्सरान्। मांसैरपि तथा प्रीतीरुधिरैर्वत्सरं यावती। कृष्णसारस्य रुधिरे खड्गं तथा मत्स्यस्य रोहितम्। वार्धीनसयुगवापि फलं तेषां पृथक् पृथक्। कृष्णसारस्य मांसेन तथा खड्गेन चण्डिका। वर्षान् पञ्च शतान्येव तृप्तिमाप्नोति केवलाम्। रोहितस्य तु मत्स्यस्य मांसैर्वार्धीनसस्य च। तृप्तिमाप्नोति वर्षाणां शतानि त्रीणि मत्प्रिया। त्रिःपिबन्त्रीन्द्रियत्रीणि श्वेतो हस्तस्तजापतिः। वार्धीनसः प्रोच्यतेऽसौ हव्ये कव्ये च सत्तमः। नीलयोनो रक्तशीर्षः कृष्णपादः सितच्छदः। वार्धीनस स्यात् पक्षीशो मम विष्णो रतिप्रियः। "मन्त्रपूतं प्रोक्षितन्तु पीयूषं जायते सदा। मन्त्रवच्चापि तस्यास्ति मांसस्यापि सदा शिवा। तस्मात् पूजने दद्याद्रुधिरैः शोणितं शोणितम्। भोज्ये होमे च मांसानि निषुञ्जीवादिपञ्चकः। पूजासु नाऽऽम मांसानि दद्याद्वै साधकः क्वचित्। ऋते तु शोणितं शोणमसृक् तत्तु जायते। कुम्भाण्डमिक्षुदण्डञ्च मद्यमाखमेव च। एते बलिसमाः प्रोक्ता भूमौ छागसमाः सदा। चन्द्रहासेन खड्गेन वा छेदनं सुखमिष्यते। दात्रासिधेनुकुक्कुटशङ्खनाभिषु मध्यमम्। शुरलुरप्रभृतेषु चैवाधमं परिकीर्तितम्। एतेऽन्यैः शक्तिवाणप्राशैर्बलिश्छेद्यः सदापि न। नास्ति देवी बलिं तन्तु दाता मृत्युमवाप्नुयात्। कृष्णेन छेदयेद्यस्तु प्रोक्षितं साधकः पशुम्। पक्षिणं वा ब्रह्मदत्तां सोऽवाप्नोति सुदुःसहाम्। नामस्य खड्गन्तु बलिं निषुञ्जीत विचक्षणः।" "पशूनां पक्षिणाञ्चापि नराणाञ्च विशेषतः। स्त्रियं न दद्यात्तु बलिं दत्त्वा नरकमाप्नुयात्। सङ्कातबलिदानेषु योषितं पशुपक्षिणोः। बलिं दद्यान्मानुषीन्तु त्यक्त्वा सङ्कातपूजितम्। न त्रिमासीवयस्कन्तु पशुं दद्यात् शिवाबलिम्। न च त्रिपञ्चकाभ्यूनं पशुं दद्याद्वै पतत्रिणम्। काणाभ्यङ्गादिदुष्टन्तु न पशुं पक्षिणस्तथा। देव्यै दद्याद्यथामर्त्यं तथैव पशुपक्षिणौ। जिह्मबाहूलवर्णादिमन्दलन्तथैव च। मन्मङ्गलादिकञ्चापि न दद्यात्तु कदाचन।" "नारं बलिं शिरोरत्नं देव्याः पश्चक् निवेदयेत्। आनन्तु यावतो दद्यात्तावत्तु दक्षिणं वितरेत् पुरः। पक्षिणं यावतो दद्यादपालो देह